

ما کاشتیم دیگران خورند

مفت‌فروشی از ترس گندیدن میوه‌ها

تس‌رین هزاره مقدم

ترس کشاورزان شمالی از گندیده شدن میوه

این روزها در استان‌های شمالی کشور به خصوص مازندران، در اثر نبود پشتوانه‌های دلگرم‌کننده برای باغداران، عملکرد ضعیف وزارت جهاد کشاورزی و جا خالی دادن نمایندگان این شهرها در حمایت از کشاورزان و باغداران، اوضاع و احوال ناراحت‌کننده‌ای حاکم است. کشاورزان و باغدارانی که تورم سنگین و گرانی و فشار اقتصادی ماه‌های اخیر را روی شانه‌های خود متحمل شده‌اند، از ترس گندیده شدن میوه و هدر رفتن آن، باید به بهایی ناچیزی محصول خود را بفروشند که حتی هزینه‌های کارگری و کود و سموم یک ساله را هم تامین نمی‌کند.

مشکل اصلی کجاست و دولتی‌ها باید چه می‌کردند که نکردند؟ اسماعیل پور که ساکن «بابل» استان مازندران است و سال‌هاست پیشه‌اش «پرتقال کاری»ست، یک جمله ساده می‌گوید: «برای متولیان امور، نمایندگان مجلس و مسئولان مربوطه باید بسیار شرم‌آور باشد که دسترنج یک ساله باغداران، این چنین بازیچه دست دلالان و واسطه‌های بی‌رحمی شده است که گویا تنها قیمت‌گذاران محصولاتی هستند که با رنج و مشقت فراوان تهیه شده‌است».

بازار پرتقال شمال در دست مافیای دلالان

«عدم قیمت‌گذاری عادلانه محصولات توسط دولت» اولین عامل تخریب کشاورزی در استان مازندران است. دولت خودش را از معادله کنار کشیده و بازار را به مافیای دلالان سودجو سپرده‌است.

اسماعیل پور خطاب به مسئولان می‌گوید: به راستی در مقابل این همه تعلل و سردرگمی در حمایت از شریف‌ترین اقشار جامعه چه توضیحی دارید؟ آیا برنامه‌های عملی شما برای جلوگیری از خروج روستاییان از شهرها همین بود؟ وزارت جهاد کشاورزی که تعداد پرسنل آن چندین برابر کارکنان سازمان کشاورزی پیشرفته‌ترین کشورهای دنیااست، در مواقع بحرانی و سرما و آفت چه برنامه‌ای برای حمایت از تولیدکنندگان

به هر روشی متوسل می‌شوند و وعده‌های آن چنانی می‌دهند، چگونه در حالی که شاهد عذاب کشاورزان در حوزه‌های انتخابیه خود هستند، دست روی دست گذاشته و تماشا می‌کنند؟ برنامه‌های عملی آنها برای توسعه بخش کشاورزی و باغداری و دامپروری استان‌های شمالی چیست؟

مهاجرت وحاشیه‌نشینی: حاصل به صرفه نبودن کشاورزی

مهاجرت، حاشیه‌نشینی و آسیب‌های اجتماعی که به دنبال آن می‌آید، نتیجه سیل انبوه مهاجرت از روستاها به شهرها و کلانشهرهاست. وقتی در روستاها اشتغال پایدار نیست و از کشاورزان حمایت نمی‌شود، چاره‌ای جز مهاجرت و حاشیه‌نشینی نمی‌ماند.

اگر قرار باشد در آبادترین استان‌های کشور مثل مازندران و گیلان، کشاورزان دچار مشکل باشند، وای به حال کشاورزان کویری، وای به حال آنها که در یزد و اصفهان، کارشان کشت و زرع است و از راه کاشت و برداشت، روزی می‌خورند.

آب و زمین به اندازه کافی داریم اما باز هم می‌لنگیم

اسماعیل پور می‌گوید: خیلی‌ها ممکن است فکر کنند که ما کشاورزان شمالی چون آب و زمین کافی داریم، دیگر هیچ درد و مشکلی نداریم، در حالی که در این اقتصاد بیمار، ما هم دچار مشکلیم. کشاورزان اصفهان، قابه‌شان را در ذبه‌یاند و ما حق فروش محصول‌مان را، ما آب و زمین به اندازه کافی داریم اما باز هم کمیت‌مان لنگ است چرا که محصول نهایی را مفت از جنگ‌مان

درمی‌آورند. کشاورزان ایرانی بلندگویی تشکیلی نیست که بتواند صدایشان باشد، پرتقال‌کاران شمالی مجبورند به دعوی فردی خود با دلالان و سودجویان ادامه دهند و فردی، مطالبه‌گری کنند.

هر کشاورز که زمین می‌خورد، راهی دفتر نماینده مجلس یا مسئولان جهاد کشاورزی می‌شود تا گوش شنوایی برای دردهایش پیدا کند. شاید نداشتن تشکل مستقل، قوی و مطالبه‌گر یکی از مهم‌ترین دلایلی باشد که پرتقال‌کاران را اسیر دلالان کرده‌است.

کشاورز مازندرانی: برای متولیان امور، نمایندگان مجلس و مسئولان مربوطه باید بسیار شرم‌آور باشد که دسترنج یک ساله باغداران، این چنین بازیچه دست دلالان و واسطه‌های بی‌رحمی شده که گویا تنها قیمت‌گذاران محصولاتی هستند که با رنج و مشقت فراوان تهیه شده‌است

کشاورزان تشکل قوی و مستقل ندارند

اسماعیل پور این شرایط را به ضرر کشاورز و به نفع دلال می‌داند: «واقعیت این است که کشاورزان و باغداران و دامداران، هیچ گونه‌امیدی به حمایت‌های دولتی ندارند و دولت هم برنامه‌ای مشخص برای حمایت از تولیدات کشاورزی ندارد. ما هیچ تشکلی که واقعاً حامی کشاورز باشد و سنگ خودش را به سینه نزنند، نداریم. هیچ نهادی نداریم که من کشاورز با عضویت در آن بتوانم از حق و حقوق خودم دفاع کنم. لاجرم درمی‌مانم و باید زمین‌های اجدادی را بگذارم و بروم». نهادهای مردمی حامی کشاورزان، تشکل‌های دهقانی و اتحادیه‌ها که از ابزار مدنی توسعه هستند به دلیل موانع فراوان هیچ‌گاه قادر به رشد و فعالیت در این مناطق نبودند. خلاء حاصل از فعالیت‌انواع تشکل‌های حامی کشاورزان از یک طرف و نبود برنامه‌های حمایتی دولتی از سوی دیگر، سبب شده که دسترنج یک ساله کشاورزان و باغداران این‌چنین در انحصار سوداگران و دلالان قرار گیرد.

در نهایت امر، زحمت کاشت، داشت و برداشت از آن کشاورز است اما نفع ماجرا به جیب سوداگر سرازیر می‌شود. کشاورز با دستان پینه‌بسته و پشت خمیده می‌کارد و مراقبت می‌کند، دلال با دبدبه و کبکبه از راه می‌رسد و همه چیز را می‌رباید. اما اگر قرار باشد پرتقال‌کاران شمالی هم به موج مهاجران حاشیه‌نشین پیوندند و به دنبال کار و نان راهی شهرها شوند، چه بر سر دهقانان آفتاب‌سوخته بلوچستانی می‌آید، سرنوشت زارعان بی‌آب و گرفتار قحطی جنوب خراسان، قرار است چه باشد؟!

رئیس سازمان خصوصی‌سازی:

ادعاها درباره فروش هفت تپه به

ثمن بخش، واهی است

علی‌اشرف عبدالله پوری حسینی می‌گوید: اعداد و ارقام واگذاری‌های هفت تپه مشخص است و اینکه ادعای کنند تخلفاتی شکل گرفته، واهی است. به گزارش ایلسا، تخلفات ادعایی سازمان خصوصی‌سازی کشور در زمان واگذاری مجتمع نیشکر هفت تپه به بخش خصوصی، یکی از مهم‌ترین انتقادات فعالان کارگری و همه دغدغه‌مندان اقتصاد کشور است. به نظر می‌رسد که ارزش دارایی‌های شرکت در تاریخ واگذاری بالغ بر ۲۱۳ میلیون دلار بوده‌است. واگذاری این حجم عظیم از دارایی‌ها آن هم با رقمی ناچیز (حدود دو میلیون دلار یا یک صدم ارزش دارایی‌ها) به عنوان پیش پرداخت، یکی از مواردی است که مسئولان سازمان خصوصی‌سازی و وزارت اقتصاد باید به آن پاسخ دهند. علاوه بر این پیش پرداخت ناچیز، کارفرمای بخش خصوصی به علت زیان‌ده بودن مجتمع مدعی است که نمی‌تواند اقساط واگذاری را پرداخت کند. علی‌اشرف عبدالله پوری حسینی، رئیس سازمان خصوصی‌سازی کشور در رابطه با این تخلفات ادعایی و با اشاره به اینکه پیش از این همه اطلاعات را در اختیار مردم قرار داده، می‌گوید: همه حرف‌ها را در رسانه ملی گفته‌ام و حرفی باقی نمی‌ماند. این مقام مسئول با بیان اینکه بحث برای همه روشن است، در پاسخ به این ادعا که شرکت را به در صد ناچیز دارایی‌ها فروخته‌اند، می‌گوید: اینها همه واهی‌ست و همه اعداد و ارقامی که برخی اعلام می‌کنند، نادرست است. این یک دهم یا یک صدم، پایه و اساس ندارد. پوری حسینی با بیان اینکه ۱۵ سال از شروع اجرای اصل ۴۴ قانون اساسی گذشته ولی هنوز این ادعاها در مورد واگذاری شرکت‌ها به ثمن بخش ادامه دارد، افزود: نمی‌توانم در مورد یک شرکت خاص، بارها جوایگو باشم. توضیحات بیشتری در مورد هفت تپه ندارم که ارائه بدهم. فقط تأکید می‌کنم که این تخلفاتی که برخی ادعا می‌کنند، بی‌اساس و واهی‌ست.

آغاز دور جدید اعتراضات

کارگران قطار شهری اهواز

جمعی از کارگران پروژه ساخت قطار شهری اهواز، دیروز (دهم آذر ماه) در اعتراض به عملی نشدن وعده کارفرما مبنی بر پرداخت مطالبات معوقه، دور جدید اجتماعات خود را آغاز کردند. یکی از این کارگران به ایلسا گفت: کارگران معترض در محل کارگاه واقع در خیابان فرودگاه اهواز تجمع کردند. وی افزود: به دنبال برپایی دور نخست اعتراضات کارگران قطار شهری اهواز که یک ماه پیش اتفاق افتاد، مدیرعامل شرکت پیمانکاری «کبسون» (مجری ساخت پروژه) با حضور در میان معترضان و با اعلام نداشتن منابع مالی کافی، وعده داد ظرف دو هفته آینده یک ماه از معوقات مزدی ۱۷ ماهه آنها را پرداخت خواهد کرد. او با بیان اینکه تصور ما کارگران این بود که کارفرما به تعهدات خود عمل خواهد کرد، افزود: زمان روزنظر بدون نتیجه خاتمه یافت در حالی که وضعیت مالی کارگران مناسب نیست و آنان برای تامین معاش خود ناتوان شده‌اند. این کارگر معترض با بیان اینکه کارگران دست کم ۱۸ ماه معوقات مزدی از کارفرما طلب‌کنند، گفت: هر ماه به معوقات مزدی کارگران قطار شهری اهواز افزوده می‌شود و در این بین کارفرما نسبت به پرداخت این مطالبات بی‌توجه‌است.

واحدهای صنعتی بدون ارزبایی واگذار شده‌اند

یک نماینده مجلس دهم تأکید کرد: ما باید در واگذاری‌ها ضمانت‌های لازم را از افرادی که از بخش خصوصی در این مورد وارد عمل شده‌اند، دریافت کنیم و توانمندی آنها را بسنجیم تا مانع از بروز مشکل برای قشر کارگر شویم.

خراسانی تصریح کرد: یکی دیگر از مشکلاتی که در حوزه کارگری وجود دارد، به قانون کار برمی‌گردد که نیاز به اصلاح دارد، کما اینکه در سال ۹۵ هم دولت لایحه اصلاح قانون کار را به مجلس ارائه داد و بعد دوباره آن را استرداد کرد و این در حالی است که حتماً باید در این مورد تجدیدنظر شده و این قانون اصلاح شود.

عضو کمیسیون اجتماعی مجلس با اشاره به مواردی از قانون کار که باید اصلاح شود، یادآور شد: در این قانون نحوه حمایت‌هایی که از حوزه کارگری می‌شود نیاز به اصلاح دارد. ضمن اینکه باید دولت، کارفرما و کارگر را از اضلاع مثلثی بدانیم که هر کدام در جایگاه خود قرار بگیرند تا نیروی کار نیز بتواند در پی امنیت شغلی ایجاد شده به خوبی فعالیت کرده و چرخه صنعت را به حرکت درآورد.

خبر

یک حقوقدان با اشاره به اعتراض‌های کارگران هفت تپه:

بر خورد توضیحی، بهترین چاره برای حل قضایاست

رئیس سابق اتحادیه سراسر کانون‌های وکلای دادگستری ایران (اسکودا) با اشاره بسا پرخورد‌های قضایی صورت گرفته با اعتراضات کارگران هفت تپه گفت: به نظر می‌رسد برخورد توجیهی و توضیحی با این گونه تجمعات و به ویژه پرداخت حقوق و مزایای معوقه، کوتاه‌ترین راه و بهترین چاره برای حل قضایاست.

بهمن کشاورز در گفت‌وگو با ایلسا با اشاره به آزادی‌های پذیرفته شده در قانون اساسی برای برگزاری تجمعات مسالمت‌آمیز، گفت: با توجه به بند (ج) شق شش اصل دوم قانون اساسی و بندهای شش و نه و به خصوص اصل ۱۲ همان قانون و اصول ۲۶، ۲۷، ۲۸ و ۲۹ قانون اساسی، می‌توان نتیجه گرفت که اعتراضات کارگری مشروط به آنکه در حد اصل ۲۷ قانون اساسی با آرامش و بدون سلاح باشد و به مبانی شریعت هم خدش‌های وارد و توهینی نشود، بلامانع و مجاز است. وی می‌افزاید: هر چند در قانون کار فعلی

ما مصوب سال ۱۳۶۹، همانند قانون کار سابق ایران مصوب ۱۳۳۷، اعتصاب، قانونی شناخته نشده‌است، لکن مفاد بندها و اصولی که برشمردم، چون حکایت از شناسایی اصل حقوق برای مردم دارد، می‌توان نتیجه گرفت که اسباب اعلام مطالبه حق نیز مجاز است. این حقوقدان و وکیل دادگستری با بیان اینکه بدیهی است که کارگرانی که دستمزد ایشان پرداخت نشده می‌توانند به اداره کار مراجعه و تظلم و دادخواهی کنند و حقوق تپه بودن صندوق تشکیلات کارفرمایی یا عدم علاقه کارفرما به ایفای تعهد، تدابیر عادی موثر واقع نمی‌شود، لاجرم ناچار هستند، به نحوی صدای خود را به مسئولان برسانند. کشاورز تصریح می‌کند: اصل ۴۳ قانون اساسی می‌فرماید که برای تامین استقلال اقتصادی جامعه، ریشه‌کن کردن فقر و محرومیت و برآوردن نیازهای انسان در جریان رشد با حس آزادی‌ا، اقتصاد جمهوری

در مالکیت خصوصی در مبانی اسلام پذیرفته شده تطابق دارد، گفت: در این خصوص متخصصان علم اقتصاد باید اظهار نظر کنند. آنچه می‌توانم بگویم حکم قانون اساسی است که فرموده هیچ‌کس نمی‌تواند اعمال حق خویش را وسیله اضرار به غیر یا تجاوز به منافع عمومی قرار دهد.

و توضیحی بسا این گونه تجمعات و به ویژه پرداخت حقوق و مزایای معوقه کوتاه‌ترین راه و بهترین چاره برای حل قضایاست و گمان نمی‌رود که نیازی به برخورد قضایی باشد. این وکیل دادگستری در پاسخ به این پرسش که شکل فعلی واگذاری شرکت‌های دولتی به بخش خصوصی تا چه اندازه با آنچه